

баща ми Георги и майка ми Руска. За съжаление майка ми беше вече на 90 години и не можеше да си спомни останалите думи и мелодията на песента, но нямам основание да се съмнявам в думите на родителите си за верността на разказаното от тях.

И сега пред нас стои въпросът: "Кога, през кое лято и година е било това хайдутуване?" От думите на песента, а и от спомените се долавя, че е възможно това да е било в началото на хайдутуването на Панайот Хитов, преди да е организирал още чета, преди да е имал опита на хайдутин. Предполагам, че разликата във възрастта между двамата не е била проблем - през 1860 г. войводата е бил на 30 години, а дядо Теньо на 18. Възможно е да е бил и по-голям. За сега приемаме за рождена година на дядо Теньо 1842-ра, което се потвърждава и от свидетелство № 95/14.VII.1902 г. за женитба на неговата дъщеря Зарафина (Фина) в църквата "Св. Троица" - Сливен.

Дали песента не е записана от някого и дали тя не е отправена към друг Хитов другар с име Теньо - за сега нямаме сведения. Ако знаехме целия текст, той несъмнено би ни осведомил по-точно за това хайдутуване.

Това би се изяснило добре и от внимателното проучване на записките на войводата. Обработвани от различни автори, те дават известно основание за неточност или неясно написани имена на лица и т.н. Не може П. Хитов да не е споменал някъде, дори и да го е смятал за по-незначителен, този период от време на хайдутуването си или нещо повече за неговия шурей и побратим Теньо Димитров Джагара.

Защо е било само "едно лято" това хайдутуване? Родовата памет казва, че дядо Теньо не одобрил, не му се харесал хайдушкия живот и затова се отказал. На стр. 63 Панайот Хитов е отбелязал: "Ний не ги принуждавахме да ходят с нас и те се върнаха по домовете си." Няма спомен за скарване или разрыв между двамата побратими. Напротив - те и след Освобождението са поддържали нормални, близки отношения.

Знае се, че войводата е казал на дядо Теньо да отиде на определено място в "Сините камъни" и там ще намери гаванка с пари. Дядо Теньо отива на мястото и намира гаванката, в която има само една златна монета.

След освобождението на Сливен от турско робство единият от братята на дядо Теньо - Иван Димитров (1857 - 1902), е доброволец в земската войска и милицията. Участва активно по време на Съединението през 1885 г. като офицер в конната част, командвана от войводата Хитов - видно и от запазена негова снимка.

В периода 1908 - 1909 г. синът на дядо Теньо Д. Джагара - Георги, моят баща, останал без работа. Потърсил съдействието на Александър /1881г./, сина на войводата, с когото са другарували, и заедно тръгват за Русе при дядо Панайот, да търсят работа. Явяват се при него и в разговора П. Хитов се обръща към